

Publicerad 2007-06-19 20:35 av Venicequeen

För Mor, Elliot och Far, ett försök att skriva en romantisk dikt.

Orkar inte

Orkar inte

Vandrar i en dimma av mörker och tårar

Allt är bortom mig

Men ändå någonstans inom

Sorgen växer som en svart sten i bröstet

Den tynger ner mig,

får mig att längta till andra sidan

Den får mig att längta tillbaka

Om man ändå fick göra allting en gång till,

om man ändå fick ett till liv

Då kanske denna sorg, detta vemod, försvinna

Men nu är jag här,

jag är just nu

Orkar inte.

Försvinner bort igen.

Bortom allt.

Bortom mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Venicequeen med Poeter.se id #15529 innehar upphovsrätten